

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7901/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 10009/22 од 12.12.2023. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 10009/22 од 12.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 10009/22 од 12.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 15136/21 од 15.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу, као сукориснику са уделом од 55/3115 и сувласнику са уделом од 80/3115 на кп.бр., у површини од 0.31,15 ха, уписаној у ЛН ... КО ..., с тим што удео тужиоца за који није исплаћена накнада има површину од 0.01,35 ха, а овај удео је ушао у састав означене парцеле од непокретности означених по старом премеру као кп.бр. .../... и ..., обе у КО ... и „утопио“ сеу новоформирану кп.бр. ... КО ..., с тим што „утопљени“ део од кп.бр. .../... почиње од тачке 1, по детаљним тачкама ближе описаним у овом ставу изреке првостепене пресуде, исплати на име накнаде за ово одузето земљиште укупно 142.872,00 динара са законском затезном каматом од 28.08.2020. године, као дана вештачења до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 10.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 10009/22 од 12.12.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, код чињеничног утврђења да предметна непокретност није радњама туженог изузета из државине тужиоца нити је тужилац онемогућен да ту непокретност користи, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке нижестепених судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде поднета је 05.02.2020. године. Вредност предмета спора је 142.872,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић